

Klimaathysterie

Klimaathysterie

Matthijs Schoemaker

© 2018 M.M. Schoemaker/ Uitgeverij U2pi

Titel: Klimaathysterie

Auteur: Matthijs Schoemaker

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag

Website uitgever: www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: Jouwboekdrukkerij.nl

ISBN: 978-90-8759-816-7

NUR: 130

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Inhoud

Proloog	7
Klimaathysterie	11
Chronische stress	54
Arrogantie van de macht	74
De nieuwe samenleving	83
Gezag, macht, machtsmisbruik	87
Menselijke kennis	92
Naschrift	106
Preventieve gezondheidszorg	114
De nieuwe kleren van de keizer	134
Homo sapiens	141
De tovenaarsleerling	148
Moeder Natuur	151
Voedingssupplementen	156
Gezondheidsinfusen	166

Proloog

Er is een enorme behoefte aan oprechte, objectieve, onafhankelijke maar bovenal deskundige voorlichting over klimaatveranderingen. Fenomenen die al zo lang spelen als de wereld oud is en die de mensheid sinds zijn bestaan op aarde, naar schatting 200.000 jaar, met succes overleefden. Waaronder de laatste ijstijd (ongeveer 110.000 jaar tot 11.500 jaar geleden). Het is nu niet de kou, maar de wereldwijde stijging van de temperatuur die de mensheid als een niet eerder vertoonde natuurramp boven het hoofd zou hangen en die het ijs op de Noord- en de Zuidpool in hoog tempo doet smelten en zorgt voor een dramatische stijging van de zeespiegels. Het is de zogenoemde “Global Warming”.

Deze temperatuurstijging is vooral het gevolg van de verhoogde uitstoot van het biogas CO² door de mens, vanaf de industriële revolutie van 1850. Aldus de bekende politicus Al Gore cum suis, hierin voorgelicht door de wetenschappers van het I.P.C.C., een politiek economisch orgaan van de VN.

Het gaat hier om een stijging van slechts 0,9 graden Celsius over een periode van 1850-1998, een stijging die evengoed of zelfs eerder veroorzaakt zou kunnen zijn door natuurlijke oorzaken, als het einde van de “Kleine Ijstijd” (1450-1850), of door de talloze vulkaanuitbarstingen, zowel op de oceaanbodems als op het land in die periode, of de jaarlijkse talrijke grote bosbranden. Om niet te spreken van de gigantische bevolkingsaanwas in de wereld van 1,2 miljard in 1850 tot 7,2 miljard in 1998.

Ieder mens produceert dagelijks aanzienlijke hoeveelheden CO₂, waterdamp en warmte.

Toch is het voor de klimaatalarmisten een uitgemaakte zaak: het is bovenal de mens met zijn verbranding van fossiele brandstoffen en de daarmee samenhangende CO₂-uitstoot, die de oorzaak is van alle klimaat ellende die ons te wachten staat. Het zijn hun oplossingen die de wereld redden: windmolens en zonnepanelen. Het is stikken of slikken. Koste wat het kost. Haalbaar of niet, betaalbaar of niet, waar of niet waar, wij hebben gelijk, lees onze propaganda. Wat al die vele andere wetenschappers ook vinden. We zijn maar vast begonnen.

Dat er door talloze andere geleerden en mensen met gezond verstand en common sense, van buiten het I.P.C.C. om, totaal anders over wordt gedacht, wordt terzijde geschoven. Macht is Recht!

Het gaat hierbij wel om hoog aangeschreven wetenschappers als astrofysici, biologen, geologen, medici, klimatologen, natuurkundigen, ingenieurs en vele andere hooggeleerde, zeergeleerde, geleerden, leraren en anderen met een gezond verstand begaafden.

Hun zeer valide, wetenschappelijk onderbouwde of op gezond verstand berustende argumenten, worden doodgezwegen, ontkend of onder het tapijt geschoven door een machtig propaganda-apparaat, ons al vele jaren bekend vanuit de voedingsmiddelen- en farmaceutische industrieën.

De Groene Rekenkamer is een belangeloos, onafhankelijk orgaan, dat zich kritisch bezighoudt met de controle op en berekening van allerlei wetenschappelijke publicaties.

De daaraan medewerkende ingenieurs, hoogleraren, journalisten en andere experts, ontkrachten regelmatig de beweringen van het I.P.C.C.

Zo gaat het juist heel goed met de ijsbeer. Vijftig jaar geleden waren het er op de Noordpool nog 8.000-10.000, momenteel 22.000-27.000.

Afhankelijk van de sneeuwval groeien gletsjers of kalven ze juist af. Dat is al vele eeuwen het geval, lang voor de industriële revolutie. Een temperatuurstijging van 0.6 graden Celsius in honderd jaar van minus 45 graden naar minus 44.4 graden laten gletsjers volkomen koud. Om al het ijs op de wereld te doen smelten is er een temperatuursverhoging nodig van 5-10 graden Celsius gedurende duizenden tot tienduizenden jaren. Nationaal en internationaal vermaarde wetenschappers ondergraven steeds verder, de theorieën en conclusies van het I.P.C.C., zodat er nog nauwelijks gesproken wordt van “Global Warming”, maar van klimaatverandering.

Het gaat onder andere om vele mannen zoals Prof.dr. T. Begeman, Dr A. Van Geel, Prof.dr. R. Kouffeld, Prof.dr. T. Segalstad, Prof.dr Ivar Giaever, (Golbal Warming is pseudo science). Winnaar van Nobelprijs Fysica. En om bijvoorbeeld Prof.dr. ir. Guus Berkhout en Prof.dr.ir. Dick Thoenes, die nog recentelijk op 13 oktober van dit jaar, in een gerenommeerd

weekblad, samen een zeer actueel, overzichtelijk, voortreffelijk en deskundig artikel verzorgden over de huidige perikelen rondom het klimaat. Geen paniek! Niets alarmerends onder de zon!

Het is een jeugdige, politieke Nederlandse nieuwkomer, die onze regering haarfijn voorreket in welk financieel fiasco ze zich storten, als ze zich conformeren aan de uitzichtloze, rampzalige klimaatoplossingen van onze grote wereldleiders en beschermers.

Loze vraag: Hoeveel Nederlandse windmolens en zonnepanelen denkt de K.L.M. nodig te hebben om de energie te leveren die nodig is om alleen al hun eigen vloot in de lucht te houden?

Klimaathysterie

De planeet Aarde, onze Planeet, neemt in het Zonnestelsel een unieke plaats in. Voor zover bekend is het de enige plaats in dit stelsel waar Leven mogelijk is.

Menselijk leven is sterk temperatuur afhankelijk. De lichaamstemperatuur van de mens schommelt rondom de 37 graden Celsius. Temperaturen van boven de 44 Celsius graden zijn onverenigbaar met leven. De speelruimte naar beneden is ruimer, maar mag niet te lang duren.

Het menselijk organisme is wonderwel in staat en beschikt over een ongekend arsenaal van mogelijkheden om de lichaamstemperatuur rondom de 37 graden in evenwicht te houden. Zelfs onder de meest uitputtende zware lichamelijke arbeid.

Dat is de essentie van alle levensprocessen: het evenwicht bewaren of herstellen tussen tegengestelde levenskrachten. Tussen het ortho- en parasympatische zenuwstelsel, arbeid en rust, sympathie en verdedigingsfuncties, liefde en haat, honger en verzadiging enzovoorts.

De Zon is het centrum van een stelsel, waar acht planeten om heen draaien. Voor zover bekend is onze planeet de enige waarop de omstandigheden dermate gunstig zijn dat er Leven mogelijk is. Er zijn de juiste voedingsstoffen, mineralen en andere elementen, moleculen als CO_2 , O_2 en H_2O , of kooldioxide, zuurstof en water. Maar ook de juiste temperatuur. Daarvoor

zorgt de zon, d.w.z. voor de aanvoer van warmte. Beslist niet voor de juiste temperatuur.

Het is een hemellichaam dat zich bevindt op bijna 150.000.000 km bij ons vandaan. In de kern bedraagt de temperatuur 15.000.000 graden Celsius, aan de oppervlakte nog steeds 6.000 graden Celsius.

Datzelfde hemellichaam beschijnt onze planeet al miljoenen jaren, 24 uur per etmaal, als een kip aan het spit. De hemel zij dank zijn er voldoende natuurkrachten die de stralingskracht afremmen, anders was het allang met onze planeet gedaan.

De allerbelangrijkste factor die hierbij een rol speelt, is onze planeet zelf. Het is de “blauwe planeet”, zo genoemd naar de enorme hoeveelheden water die er zich op bevinden, als ijs, als water, of als waterdamp.

Het is deze enorme hoeveelheid water, die niet alleen 71% van het aardoppervlak beslaat, maar die ook nog eens in de Grote oceanen diepten bereikt van meer dan tien kilometer, gevuld met ijskoud donker water, met temperaturen rond het vriespunt.

Het is deze watermassa, die de temperatuur op Aarde, door de tijden heen, tot vandaag de dag, in balans houdt. Binnen een enkele graad Celsius nauwkeurig. Dus ook temperatuursverhogingen. Waardoor ook, door wie ook veroorzaakt.

Zodanig dat er op deze planeet Leven mogelijk werd, en uiteindelijk zelfs menselijk leven. De homo sapiens, voorzien van een goed verstand, begiftigd met volop talent. Om met wijsheid en liefde te gebruiken. Niet om deze gaven te zien als een ver-dienste, een verworven eigenschap waarmee de verstandelijk minder begaafde medemens kan worden bespeeld. Nblesse oblige. “Adel verplicht”: kennis moet de mens dienen. In verkeerde handen (hoofden), leidt dit tot arrogantie en misbruik.

De menselijke kennis van alleen al de oceanen, is relatief zeer beperkt. Het is voor 90% “terra incognita”, onbekend terrein. Pas sinds het Argo Project (rond de eeuwwisseling) worden systematisch metingen verricht door middel van zogenoemde boeien tot een diepte van maximaal 2 km diepte. Het streefgetal van 3000 boeien werd pas bereikt tijdens het seizoen 2006-2007. Ietwat vroeg om nu al conclusies te trekken.

Ook het resterende, niet door water bedekte gedeelte van de aardbol (29%), is voor het overgrote gedeelte ontoegankelijk, onbegaanbaar en onbewoonbaar, waardoor directe waarnemingen en metingen onmogelijk zijn.

Enige terughoudendheid bij het trekken van conclusies, zou daarom hierbij op zijn plaats zijn. Of wellicht enige twijfel, het begin van alle Wetenschap. Zo niet bij het IPCC, bij politici als Al Gore cum suis, bij de overheden, bij de Verenigde Pers en overige Media. Zij weten en zijn daarom al op uitgebreide schaal begonnen aan de bouw van windmolen parken en zonnepanelen. Wat een oplossing! Wat een bezorgdheid! Toch

mooi van al die wetenschappers! Enige toelichting lijkt evenwel zinvol.

Volgens de Groene Rekenkamer (januari 2006, Theo Richel), gaat het prima met de ijsberen op de Noordpool. Waren het er vijftig jaar geleden nog 8000-10.000, inmiddels varieert dit aantal tussen de 21.000 en 27.000.

Dat zielige beeld van die eenzame ijsbeer op een schots in smeltend water, doet het erg goed, maar is louter propaganda. De Aarde is de enige planeet in ons zonnestelsel waar Leven mogelijk is. De gemiddelde temperatuur wereldwijd ligt tussen de plus 15 en minus 18 graden Celsius.

Zonne-energie wordt door de Aarde omgezet in warmte. Een deel daarvan wordt opgenomen, een deel wordt als warmtestraling geretourneerd. Broeikasgassen als CH₄ (methaan), CO₂ (kooldioxide), N₂O (distikstofoxide) en H₂O (waterdamp), absorberen deze warmte en geven ze daarna geleidelijk, in alle richtingen, weer af. Dit vermogen wordt het “natuurlijk” broeikas effect genoemd. De gassen heten daarom ook broeikasgassen. Zonder dit effect was de Aarde 33 graden kouder.

Wanneer, om welke reden ook, de concentratie broeikasgassen in de troposfeer (de onderste laag van de atmosfeer) zou toenemen, dan stijgt daarmee ook de temperatuur op Aarde. Dit fenomeen wordt het “versterkt” broeikaseffect genoemd. Een groot deel van de hedendaagse wetenschappers weet praktisch zeker, dat deze temperatuursverhoging wordt ver-

oorzaakt door de sterk verhoogde uitstoot van CO², een gas dat vrijkomt bij de verbranding van zogenoemde fossiele brandstoffen als steenkool, bruinkool, aardolie en aardgassen. Dit speelt al sinds het jaar 1850, het begin van de “industriële revolutie” en neemt alleen maar toe met de sindsdien steeds groter wordende energie behoefte, onder andere door een enorme toename van de wereldbevolking. Van 1.2 miljard in 1850 tot 7.6 miljard heden.

Een veel kleinere, maar zeker niet kwalitatieve minderheid, meent daarentegen, dat dit effect, in ieder geval mede, veroorzaakt wordt door natuurlijke fenomenen, zoals die altijd al, door de tijden heen, een rol hebben gespeeld bij klimaatveranderingen en dat de Natuur zeer wel in staat is om fluctuaties en variaties in het klimaat, zelf in evenwicht te houden.

De eerste groep, de zogenoemde “klimaatalarmisten” vindt, dat het in deze reeds vijf voor twaalf is en dat er zeer snel door de mens moet worden ingegrepen. Door per acuut voor de energievoorzieningen op Aarde over te schakelen op CO² energie vrije bronnen als wind en zonne-energie.

De tweede groep, de zogenoemde “klimatsceptici”, geloven eerder dat er genoeg aanwijzingen zijn, dat we historisch gezien, op weg zijn naar een koudere periode. Dat de mens, in zijn arrogantie, niet moet denken, dat hij door het inzetten van windmolens en zonnepanelen een kosmisch oer gebeuren kan bijsturen.

Een aantal problemen inzake dit heikele gebeuren in verband met de dynamiek van het klimaat op Aarde, vereist nadere bestudering.

Het aardoppervlak bestaat voor meer dan 70% uit water. Het landoppervlak is voor een groot deel onbegaanbaar en onbewoonbaar en bestaat voor het grootste deel uit woestijnen, waaronder Antarctica, een ijswoestijn met een oppervlakte van 14 miljoen km², voor 95% bedekt met ijs. Verder uit toendra's, steppen, savannen en hooggebergten. Slechts drie procent wordt bewoond door de helft van de wereldbevolking. Voornamelijk in de grote steden. De rest woont verspreid vooral langs de kusten en rivieren.

De temperatuur stijging wereldwijd bedraagt slechts 0,9 graden Celsius over een periode van meer dan honderd jaar. Om een goed beeld te krijgen van de temperaturen op Aarde is een zeer moeilijke, vaak onmogelijke taak. Zie hier boven. Temperaturen liggen nooit vast en worden bepaald door allerlei lucht en oceaan stromingen. Bindende uitspraken over temperaturen op bepaalde plaatsen, zijn hierdoor uitermate riskant.

Alleen de Natuur slaagt erin, om de lichaamstemperatuur van alle mensen op aarde, feilloos op 37 graden Celsius te stabiliseren.

De laagste temperatuur op aarde tot nu ooit gemeten, is minus 92,2 graden Celsius. Dat was op het Fuji Ridge oost Antarctica Plateau (10-08-2010). Het onderzoekstation in Vostok, even-

eens op de Zuidpool, mat in 1983 een temperatuur van minus 89,2 graden Celsius. Het Amundsen-Scott Zuidpoolstation mat in Juni 2012 een temperatuur van minus 82,8 graden Celsius. De koudste stad op aarde is Jakoetsk in Siberië, met een gemeten laagste temperatuur van minus 67,7 graden Celsius en is gebouwd op permafrost (zie volgende alinea). Het koudste dorp is Oimyakon, eveneens gelegen in Siberië, met een laagste temperatuur van minus 71 graden Celsius.

Permafrost is een fenomeen dat wordt waargenomen in bepaalde gebieden nabij de polen en in het hooggebergte, waarbij de ondergrond nooit helemaal ontdooit. Naar schatting gaat het om een oppervlakte van 20% van de aardse landmassa.

's Winters is de bodem aldaar tot op grote diepten bevroren. 's Zomers ontdooit de bovenste laag, de zogenoemde actieve laag. Afhankelijk van de plaatselijke weersomstandigheden van 60 tot 360cm diepte. In Barrow's, Alaska, werd er een vierhonderd meter dikke permafrostlaag gemeten.

De grootste zorgen van de huidige klimaat alarmisten zijn, dat met de wereldwijde temperatuurstijging, de permafrost verder gaat smelten, evenals het ijs van de poolkappen en de omliggende ijszeeën. Daarbij komen grote hoeveelheden broeikasgassen als CO² en CH⁴ en H²O vrij, neemt de ijsmassa af en daarmee het vermogen om zonnestraling te reflecteren waardoor de temperatuur stijgt.

Wat stelt de Natuur daartegenover?

Om te beginnen bij de ijskappen van Antarctica en Groenland. Antarctica is een van de zeven continenten. Het beslaat een

oppervlakte van 14.000.000 km², ofwel tien procent van het totale aardoppervlak. Het is voor 95% bedekt met een ijslaag die een dikte heeft van minimaal 2200 meter, maar op zijn dikst 4776 meter bedraagt. Ter vergelijking: de oppervlakte van Canada bedraagt 9.985.000 km², de Verenigde Staten 9.834.000 km², China 9.597.000 km², Europa 10.180.000 km² en ten slotte Nederland met 41.543 km². Groenland is het grootste eiland ter wereld, met een oppervlakte van 2.187.700 km², ofwel vijftigmaal zo groot als Nederland. Het is voor omstreeks 85% bedekt met een ijslaag van gemiddeld 2000 meter, op zijn dikst 3000 meter.

Rondom deze gigantische hoeveelheden landijs (bevoren zoetwater), bevindt zich het zee-ijs (bevoren zoutwater). Boven de Noordpool drijft een ijsmassa met een oppervlakte van ongeveer 14.060.000 km² in winter, die in de zomer smelt tot 5 miljoen km². Volgens de klimaatarmisten zouden deze ijsmassa's al totaal verdwenen moeten zijn in de zomer (Al Gore, al in 2013). De ijszee rondom Antarctica is zomer en winter bevroren. In de zomer bedragen de temperaturen rondom het Antarctisch schiereiland tussen de minus 5 en plus 5 graden. En smelt het zee-ijs aldaar, tot meerdere glorie van fauna en flora. Sinds de satelliet waarnemingen groeide de oppervlakte van de ijszee rondom Antarctica tot meer dan 20 miljoen km² in de winter van 2016. Tot aan de winter van februari 2017, toen er een vrijwel niet te verklaren kentering was ingetreden. Daarover meer.

Het aardoppervlak bestaat niet alleen voor meer dan 70% uit water, de Oceanen zijn ook nog eens zeer diep en vooral

koud. Van de totale watervoorraad op aarde bevindt zich 97% in de Oceanen. Alleen een oppervlakkige laag zeewater wordt opgewarmd door de zon. Het gaat dan maar om een laag van tussen de 100 en 150 meter.

Tweehonderd meter onder het wateroppervlak is het donker. Evenals dat het zes maanden, tijdens de winters, donker is aan zowel de Noord- als de Zuidpool, wegens afwezigheid van zonlicht.

Beneden de zogenoemde thermocline, een zone op omstreeks honderd meter diep, die twee waterlagen met verschillende temperaturen van elkaar scheidt, neemt de temperatuur naar beneden snel af. Deze oppervlakkige laag water kan, afhankelijk van zijn locatie, sterk variëren van minus 0 graden aan de polen tot omstreeks dertig graden aan de evenaar. In een overgangsfase tussen de 200 en 2000 meter diep, daalt de temperatuur al snel naar de diepzee waarden van minus 0.8 graden en plus 2 graden Celsius.

Het moge duidelijk zijn dat deze enorme watermassa een cruciale rol vervult bij de zeer gecompliceerde lucht en zee- en oceaanstromingen en de daarmee gepaard gaande klimaat en temperatuurveranderingen.

Met name de verschillende dieptes van deze oceanen spelen een rol. De drie diepste oceanen zijn gelegen rondom Antarctica, de meest onbewoonbare en ontoegankelijke plek op deze planeet.